

Rodzaj dokumentu	interpretacja indywidualna
Sygnatura	IBPB-2-1/4511-206/15/DP
Data	2015.09.03
Autor	Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach
Temat	Podatek dochodowy od osób fizycznych → Źródła przychodów
Słowa kluczowe	koszt eksploatacyjny, pracownik, ryczałty, samochód służbowy, świadczenie nieodpłatne
Istota interpretacji	Czy prawidłowe jest uznanie, że kwota ryczału za korzystanie z samochodu służbowego do celów prywatnych, która podlega doliczeniu Pracownikowi do przychodu, określona w art. 12 ust. 2a-2c ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, będzie obejmowała również Koszty Eksploatacji (koszt paliwa, myjni, płynu do spryskiwaczy oraz kosmetyków samochodowych)?

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14b § 1 i § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2015 r., poz. 613) oraz § 5 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz.U. Nr 112, poz. 770, ze zm.) w związku z § 9 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2015 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz.U., poz. 643) – Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach, działający w imieniu Ministra Finansów, stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku z 29 maja 2015 r. (data wpływu do Biura – 5 czerwca 2015 r.) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie skutków podatkowych wykorzystania samochodu służbowego do celów prywatnych:

- w części dotyczącej uwzględnienia w kwocie ryczału kosztów paliwa – **jest nieprawidłowe,**
- w pozostałym zakresie – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 5 czerwca 2015 r. wpłynął do Biura ww. wniosek o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej m.in. podatku dochodowego od osób fizycznych m.in. w zakresie skutków podatkowych wykorzystania samochodu służbowego do celów prywatnych.

W przedmiotowym wniosku zostało przedstawione następujące zdarzenie przyszłe:

Wnioskodawca z siedzibą w M. jest rezydentem objętym nieograniczonym obowiązkiem podatkowym w Polsce oraz czynnym podatnikiem podatku od towarów i usług. Wnioskodawca posiada flotę osobowych samochodów służbowych, które są przydzielone do używania dla konkretnej osoby należącej do kadry kierowniczej Wnioskodawcy, w tym: członków zarządu, dyrektorów lub kierowników poszczególnych departamentów, ewentualnie ich zastępców (dalej: „Pracownicy”). Samochody służbowe mają służyć Pracownikom przede wszystkim do realizacji celów służbowych. Wnioskodawca zezwala również Pracownikom na korzystanie z przydzielonych im samochodów służbowych pobocznie w celach prywatnych, jednak użytek ten nie może w jakikolwiek sposób przeszkadzać w realizacji głównego celu udostępnienia tych samochodów, czyli wykonywaniu obowiązków służbowych.

Istota powierzonych Pracownikom obowiązków powoduje, że wymaga się od nich dużej dyspozycyjności. Charakter pracy Pracowników powoduje również, że często wykonują oni obowiązki służbowe poza siedzibą Wnioskodawcy, udając się na nie bezpośrednio z miejsca zamieszkania (lub powracając prosto do miejsca zamieszkania). Możliwe jest, że Pracownik wykonując obowiązki służbowe w danym dniu nie będzie ich wykonywał w ogóle w siedzibie Wnioskodawcy, lecz poza nią. Samochody służbowe będące przedmiotem niniejszego wniosku to pojazdy, które nie zostały zgłoszone do właściwego naczelnika urzędu skarbowego jako wykorzystywane wyłącznie w celach działalności gospodarczej, wobec czego Wnioskodawca odlicza od wydatków z nimi związanych 50% kwoty podatku od towarów i usług naliczonego (za wyjątkiem paliw silnikowych, oleju napędowego lub gazu (dalej: „paliwo”), które do dnia 1 lipca 2015 r. nie podlegają odliczeniu). Koszty bieżącej eksploatacji tych pojazdów, przez które Wnioskodawca rozumie: koszt paliwa, myjni, płynu do spryskiwaczy oraz kosmetyków samochodowych (dalej: „Koszty Eksploatacji”), rozliczane są przy pomocy służbowych kart płatniczych/kredytowych (dalej: „karty służbowe”). Każdy wydatek związany z Kosztem Eksploatacyjnym można przypisać do danej karty służbowej, a tym samym do danego Pracownika i przydzielonego mu samochodu służbowego.

W związku z nowelizacją art. 12 ust. 2a-2c ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, Wnioskodawca jest w trakcie prac nad zmianami zawartych z Pracownikami umów dotyczących zasad korzystania z samochodów służbowych. Pracownicy będą zobowiązani do odpowiedniego dbania o powierzone pojazdy: zabezpieczenia i utrzymania samochodu w należytym stanie technicznym, przestrzegania warunków technicznych eksploatacji, stosowania właściwych materiałów eksploatacyjnych oraz przeprowadzania przeglądów i zabiegów określonych w instrukcji obsługi i książce gwarancyjnej, a także dbania o stan estetyczny samochodu. Ponadto, Pracownicy powinni przejawiać szczególną troskę o zabezpieczenie samochodu przed kradzieżą i zniszczeniem. Pracownicy będą ponosić z tego tytułu materialną odpowiedzialność.

Wnioskodawca rozważa możliwość stosowania w zakresie korzystania przez Pracowników z samochodów służbowych tzw. systemu oświadczeń. Zgodnie z założeniami tego systemu, Pracownicy będą po upływie danego okresu rozliczeniowego/miesiąca kalendarzowego składali oświadczenia, w których wskażą ilość dni wykorzystywania samochodu do celów prywatnych, ilość kilometrów przejechanych w miesiącu do celów prywatnych oraz ewentualnie wydatki związane z eksploatacją samochodów służbowych, które zostały poniesione wyłącznie dla celów prywatnych (dalej „Wydatki Prywatne”). W oświadczeniu potwierdzą również fakt dokonywania w danym miesiącu jazd służbowych.

Wnioskodawca będzie ponosić koszty nabycia towarów i usług związanych z eksploatacją samochodów służbowych przez Pracowników, czyli zarówno Koszty Eksploatacji, jak i Wydatki Prywatne, na podstawie przedstawionych przez Pracowników faktur (ewentualnie innych dowodów księgowych).

Wnioskodawca oczekuje odpowiedzi na pytanie, które z opisanych wydatków będą zawierały się w ryczałcie, o którym mowa w art. 12 ust. 2a-2c ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, a które będą stanowić przychód dla Pracownika, który zostanie następnie opodatkowany.

W związku z powyższym zadano m.in. następujące pytanie:

Czy prawidłowe jest uznanie, że kwota ryczałtu za korzystanie z samochodu służbowego do celów prywatnych, która podlega doliczeniu Pracownikowi do przychodu, określona w art. 12 ust. 2a-2c ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, będzie obejmowała również Koszty Eksploatacji.

Zdaniem Wnioskodawcy, kwota ryczałtu za korzystanie z samochodu służbowego do celów prywatnych, która podlega doliczeniu Pracownikowi do przychodu, określona w art. 12

ust. 2a-2c ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, będzie obejmowała również Koszty Eksploatacji.

Uzasadniając swoje stanowisko Wnioskodawca wskazał, że 1 stycznia 2015 r., na podstawie ustawy o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej weszła w życie nowelizacja ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, wprowadzająca regulację dotyczącą ryczałtowego określenia wartości przychodu, jaki uzyskuje Pracownik, jeśli w ramach stosunku pracy umożliwiono mu używanie samochodu służbowego do celów prywatnych.

Wnioskodawca stwierdził, że dotychczas, zgodnie z generalną zasadą, wartość świadczenia w naturze, z którego korzystał Pracownik, ustalało się zgodnie z zasadami wyznaczonymi w art. 11 ust. 2-2b ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (winno być ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych). Obecnie, zgodnie z wprowadzonymi do art. 12 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych ustępami od 2a do 2c, wartość pieniężną nieodpłatnego świadczenia przysługującego pracownikowi z tytułu wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych ustala się w wysokości:

- 250 zł miesięcznie – dla samochodów o pojemności silnika do 1600 cm³, lub
- 400 zł miesięcznie – dla samochodów o pojemności silnika powyżej 1600 cm³.

Przy czym w przypadku wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych przez część miesiąca wartość świadczenia ustala się za każdy dzień wykorzystywania samochodu do celów prywatnych w wysokości 1/30 opisanych wyżej kwot. Ponadto, jeżeli świadczenie przysługujące pracownikowi z tytułu wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych jest częściowo odpłatne, to przychodem pracownika jest różnica pomiędzy wskazanymi wartościami i odpłatnością ponoszona przez pracownika.

Wnioskodawca zaznaczył, że cytowany przepis wydaje się być jasnym w interpretacji. Intencją ustawodawcy było uproszczenie dla celów podatkowych zasad obliczania wartości świadczenia z tytułu wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych, ze względu na wielość problemów natury praktycznej związanych z obliczaniem wartości takiego przychodu. Tym samym, ustawodawca wydaje się obejmować kwotą ryczałtu wszystkie Koszty Eksploatacji związane z wykorzystaniem samochodów służbowych w celach prywatnych. O intencji ustawodawcy świadczy także fakt, że regulacja została wprowadzona ustawą „o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej”.

Niemniej jednak Wnioskodawca szuka potwierdzenia, czy dobrze interpretuje zapis ustawy. Wątpliwości Wnioskodawcy wiążą się z faktem, że ustawa nie wyraziła wprost, jakie wydatki związane z wykorzystaniem samochodu służbowego do celów prywatnych zawarte są w kwocie ryczału.

Wnioskodawca zwraca jednak uwagę na fakt, że przepis stanowi o „wykorzystaniu” samochodu służbowego – nie wskazuje zatem na „prawo do wykorzystywania” tylko na jego faktyczne „wykorzystywanie”. Niewątpliwie, aby korzystać z samochodu należy go zatankować i ponosić inne niezbędne Koszty Eksploatacji. Trudno zatem wywodzić z tego zapisu, iż np. paliwo stanowi dodatkowe – oprócz używania samochodu – świadczenie dla Pracownika. Koszty Eksploatacji w opinii Wnioskodawcy stanowią nierozzerwalny element wykorzystywania samochodu i w związku z tym mieszczą się w dyspozycji znowelizowanych przepisów.

Wnioskodawca wskazał, że podział jednego świadczenia – umożliwienia używania samochodu służbowego w celach prywatnych, na wiele innych świadczeń (w tym używanie samego pojazdu, koszt paliwa itp.), jest sztuczny i nieuzasadniony z ekonomicznego punktu widzenia, skoro każde z tych jednostkowych świadczeń osobno nie ma dla potencjalnego korzystającego żadnej praktycznej wartości.

Ponadto, cytowany przepis wprowadza określenie przychodu na zasadach ryczału. Ryczałt z samej natury nie przewiduje ściśle określonych zasad kalkulowania jego wartości. W rozpatrywanym przypadku cechą charakterystyczną ryczału jest określenie kwoty przychodu, tj. 250 zł lub 400 zł na niezmiennym poziomie niezależnie od tego:

- w jakim stopniu Pracownik faktycznie wykorzystuje samochód do celów prywatnych – przychód jest taki sam bez względu na fakt, czy Pracownik odbył pojedynczą podróż do celów prywatnych czy też podróżował w prywatnych celach przez cały miesiąc,
- jaki samochód faktycznie wykorzystuje bez względu na jego cenę, markę, model (z wyjątkiem pojemności silnika, która w omawianym przypadku decyduje o wysokości przychodu),
- jakie koszty eksploatacyjne związane są z używaniem samochodu (np. koszty paliwa itp.).

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że ryczałt jest kwotą zróżnicowaną ze względu na pojemność silnika samochodu, a nie ze względu na wartość samochodu. Wnioskodawca zakłada więc, że skoro pojemność silnika wpływa bezpośrednio np. na zużycie paliwa, to fakt zróżnicowania wartości ryczału ze względu na tę właściwość świadczy o tym, że ustawodawca ujął w kwocie ryczału również paliwo. W przypadku przeciwnym, tzn. gdyby

pracodawca chciał uznać, że kwota ryczału obejmuje jedynie „zużycie” samochodu, należy uznać, że zróżnicowałby kwotę ryczału od jego wartości.

Wnioskodawca zwraca uwagę na fakt, że intencją ustawodawcy było uproszczenie zasad kalkulowania świadczenia z tytułu używania samochodów służbowych do celów prywatnych, z uwagi na trudności w określeniu wartości takiego świadczenia przez podatników i niejednoznaczne przepisy. Konieczność wyodrębnienia wartości paliwa zużywanego do podróży prywatnych oraz wydzielania innych kosztów eksploatacyjnych zniekształca nowe regulacje wymuszając prowadzenie kolejnych ewidencji i zasad rozliczeń, w ten sposób ponownie wprowadza chaos w metodyce kalkulowania takiego potencjalnego świadczenia w postaci paliwa. Zdaniem Wnioskodawcy, przeczy to intencjom ustawodawcy.

Tym samym, Wnioskodawca uważa, że z literalnego brzmienia przepisu, jak również intencji jego wprowadzenia i zasad logiki wynika, że kwota ryczału będzie obejmowała Wydatki Eksploatacyjne związane z używaniem samochodu służbowego do celów prywatnych.

Na tle przedstawionego zdarzenia przyszłego stwierdzam, co następuje:

Na wstępie należy zaznaczyć, że przedmiotem niniejszej interpretacji indywidualnej jest jedynie ocena stanowiska Wnioskodawcy dotycząca podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie możliwości zaliczenia Kosztów Eksploatacji samochodu do kwoty ryczału za korzystanie z samochodu służbowego do celów prywatnych.

W pozostałym zakresie dotyczącym podatku dochodowego od osób fizycznych zostały wydane odrębne rozstrzygnięcia. Również w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych oraz podatku od towarów i usług zostaną wydane odrębne rozstrzygnięcia.

Podstawową zasadą obowiązującą w przepisach ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych jest zasada powszechności opodatkowania. W myśl tej zasady, wyrażonej w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2012 r., poz. 361, ze zm.), opodatkowaniu podatkiem dochodowym podlegają wszelkiego rodzaju dochody, z wyjątkiem dochodów wymienionych w art. 21, 52, 52a i 52c oraz dochodów, od których na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku.

Stosownie do treści art. 11 ust. 1 ww. ustawy przychodami, z zastrzeżeniem art. 14-15, art. 17 ust. 1 pkt 6, 9 i 10 w zakresie realizacji praw wynikających z pochodnych instrumentów finansowych, art. 19, art. 20 ust. 3 i art. 30f, są otrzymane lub postawione do dyspozycji podatnika w roku kalendarzowym pieniądze i wartości pieniężne oraz wartości otrzymanych świadczeń w naturze i innych nieodpłatnych świadczeń.

Art. 11 ust. 2a ustawy stanowi, iż wartość pieniężną innych nieodpłatnych świadczeń ustala się:

1. jeżeli przedmiotem świadczenia są usługi wchodzące w zakres działalności gospodarczej dokonującego świadczenia – według cen stosowanych wobec innych odbiorców;
2. jeżeli przedmiotem świadczeń są usługi zakupione – według cen zakupu;
3. jeżeli przedmiotem świadczeń jest udostępnienie lokalu lub budynku – według równowartości czynszu, jaki przysługiwałby w razie zawarcia umowy najmu tego lokalu lub budynku;
4. w pozostałych przypadkach – na podstawie cen rynkowych stosowanych przy świadczeniu usług lub udostępnianiu rzeczy lub praw tego samego rodzaju i gatunku, z uwzględnieniem w szczególności ich stanu i stopnia zużycia oraz czasu i miejsca udostępnienia.

Przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych nie zawierają definicji pojęcia „nieodpłatnego świadczenia”. Dokonując więc wykładni gramatycznej, za „nieodpłatne świadczenie” uznać należy świadczenie „nie wymagające opłaty, takie za które się nie płaci, bezpłatne” (Nowy Słownik Języka Polskiego, PWN, Warszawa 2003 r.). Zatem należy przyjąć, że nieodpłatnym świadczeniem jest takie zdarzenie, którego skutkiem (następstwem) jest nieodpłatne przysporzenie majątku jednej osobie, kosztem majątku innej osoby, innego podmiotu.

Dla celów podatkowych przyjmuje się – co znajduje potwierdzenie w orzecznictwie – że pojęcie nieodpłatnego świadczenia ma szerszy zakres niż w prawie cywilnym. Obejmuje ono bowiem wszystkie zjawiska gospodarcze i zdarzenia prawne, których następstwem jest uzyskanie korzyści kosztem innego podmiotu, lub te wszystkie zdarzenia prawne i zdarzenia gospodarcze, których skutkiem jest nieodpłatne, to jest niezwiązane z kosztami lub inną formą ekwiwalentu, przysporzenie majątku danej osobie, mające konkretny wymiar finansowy.

W myśl art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, za przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy uważa się wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto

świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych.

Wartość pieniężną świadczeń w naturze przysługujących pracownikom na podstawie odrębnych przepisów ustala się według przeciętnych cen stosowanych wobec innych odbiorców – jeżeli przedmiotem świadczenia są rzeczy lub usługi wchodzące w zakres działalności pracodawcy (art. 12 ust. 2 ww. ustawy).

Zgodnie z art. 12 ust. 2a cyt. ustawy wartość pieniężną nieodpłatnego świadczenia przysługującego pracownikowi z tytułu wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych ustala się w wysokości:

1. 250 zł miesięcznie – dla samochodów o pojemności silnika do 1600 cm³;
2. 400 zł miesięcznie – dla samochodów o pojemności silnika powyżej 1600 cm³.

Stosownie do art. 12 ust. 2b ww. ustawy w przypadku wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych przez część miesiąca wartość świadczenia ustala się za każdy dzień wykorzystywania samochodu do celów prywatnych w wysokości 1/30 kwot określonych w ust. 2a.

Z kolei zgodnie z art. 12 ust. 2c ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych jeżeli świadczenie przysługujące pracownikowi z tytułu wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych jest częściowo odpłatne, to przychodem pracownika jest różnica pomiędzy wartością określoną w ust. 2a albo ust. 2b i odpłatnością ponoszoną przez pracownika.

Powołane wyżej przepisy dotyczące wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych weszły w życie z dniem 1 stycznia 2015 r. a zostały wprowadzone ustawą z dnia 7 listopada 2014 r. o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej (Dz.U. z 2014 r., poz. 1662).

W świetle powołanych przepisów wartość pieniężną nieodpłatnego świadczenia przysługującego pracownikowi z tytułu wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych ustala się w wysokości 250 zł miesięcznie dla samochodów o pojemności silnika do 1600 cm³ – co przy stawce podatkowej 18% oznacza kwotę 45 zł miesięcznego podatku, natomiast 400 zł miesięcznie dla samochodów o pojemności silnika powyżej 1600 cm³ – czyli 72 zł miesięcznego podatku. W przypadku wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych przez część miesiąca wartość świadczenia ustalana będzie za każdy dzień wykorzystywania samochodu do celów prywatnych – w wysokości 1/30 ww. kwot.

Z przedstawionego we wniosku zdarzenia przyszłego wynika, że Wnioskodawca posiada flotę osobowych samochodów służbowych, które są przydzielone do używania dla

konkretnej osoby należącej do kadry kierowniczej Wnioskodawcy, w tym członków zarządu, dyrektorów lub kierowników poszczególnych departamentów, ewentualnie ich zastępców. Samochody służbowe mają służyć Pracownikom przede wszystkim do realizacji celów służbowych. Wnioskodawca zezwala również Pracownikom na korzystanie z przydzielonych im samochodów służbowych pobocznie w celach prywatnych, jednak użytek ten nie może w jakikolwiek sposób przeszkadzać w realizacji głównego celu udostępnienia tych samochodów, czyli wykonywaniu obowiązków służbowych. Koszty bieżącej eksploatacji tych pojazdów, przez które Wnioskodawca rozumie: koszt paliwa, myjni, płynu do spryskiwaczy oraz kosmetyków samochodowych (dalej: „Koszty Eksploatacji”), rozliczane są przy pomocy służbowych kart płatniczych/kredytowych (dalej: „karty służbowe”). Każdy wydatek związany z Kosztem Eksploatacyjnym można przypisać do danej karty służbowej, a tym samym do danego Pracownika i przydzielonego mu samochodu służbowego. Wnioskodawca będzie ponosić koszty nabycia towarów i usług związanych z eksploatacją samochodów służbowych przez Pracowników, czyli zarówno Koszty Eksploatacji, jak i Wydatki Prywatne (wydatki związane z eksploatacją samochodów służbowych, które zostały poniesione wyłącznie dla celów prywatnych), na podstawie przedstawionych przez Pracowników faktur (ewentualnie innych dowodów księgowych).

Wnioskodawca powziął wątpliwość czy wartość świadczeń przewidziana w art. 12 ust. 2a-2c ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych będzie obejmowała całą wartość świadczenia jakie będzie otrzymywał Pracownik w związku z możliwością korzystania z samochodu służbowego do celów prywatnych a zatem również Koszty Eksploatacji, tj. koszt paliwa, myjni, płynu do spryskiwaczy oraz kosmetyków samochodowych.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że ryczałtowo określona wartość przedmiotowego nieodpłatnego świadczenia obejmuje wyłącznie koszty pracodawcy wynikające z udostępnienia Pracownikowi samochodu służbowego do celów prywatnych. Używanie tak udostępnionego samochodu wiąże się jednak z dodatkowymi kosztami, podobnie jak w sytuacji gdy samochód jest np. wypożyczany. Te koszty to koszty zużytego paliwa, opłat parkingowych czy opłat za przejazdy autostradą. Takie koszty nie mogą jednak być uznawane za świadczenia objęte kwotą określoną w art. 12 ust. 2a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Ustawodawca wskazał bowiem wyraźnie, że chodzi o świadczenia związane z wykorzystaniem samochodu służbowego (czy z oddaniem do używania – bezpłatnie – dla celów prywatnych) a nie wszelkie pochodne koszty związane z używaniem.

Reasumując należy wskazać, że w przepisach podatkowych ustawodawca zapisał, że wartość pieniężna nieodpłatnych świadczeń przysługująca Pracownikom z tytułu „wykorzystywania samochodu służbowego na potrzeby prywatne” wynosi odpowiednio 250 lub 400 zł. Zatem mając powyższe na uwadze, w odniesieniu do przedstawionego we wniosku zdarzenia przyszłego, ryczałtowo określona wartość przedmiotowego, nieodpłatnego świadczenia będzie obejmowała wyłącznie koszty Wnioskodawcy wynikające z udostępnienia Pracownikowi samochodu służbowego do celów prywatnych, a w związku z tym również Koszty Eksploatacji, do których poniesienia Wnioskodawca będzie zobowiązany niezależnie od tego czy Pracownik będzie wykorzystywał samochód służbowy do celów prywatnych czy też nie (koszt myjni, płynu do spryskiwaczy, kosmetyków samochodowych).

W sytuacji, gdy Wnioskodawca zdecyduje się dodatkowo pokrywać wydatki Pracownika np. na paliwo wykorzystywane w innych celach niż służbowych, wówczas wartość tego paliwa będzie stanowić opodatkowany przychód Pracownika ze stosunku pracy.

Kwota ryczałtu określona w ustawie nie obejmuje zatem kosztów paliwa, w sytuacji gdy samochód służbowy wykorzystywany jest do celów prywatnych Pracownika.

Odnosząc się do kwestii, że ryczałt jest liczony bez względu na jego wykorzystanie w miesiącu przez Pracownika, należy zaznaczyć, że w przypadku wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych tylko przez część miesiąca wartość nieodpłatnego świadczenia ustala się zgodnie z art. 12 ust. 2b ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, tj. za każdy dzień wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych w wysokości 1/30 kwot określonych w art. 11 ust. 2a ww. ustawy.

Wobec powyższego, stanowisko Wnioskodawcy w części dotyczącej uwzględnienia w kwocie ryczałtu kosztów paliwa należało uznać za nieprawidłowe, w pozostałej zaś części stanowisko Wnioskodawcy należało uznać za prawidłowe.